

סוגיה

ג'ודי ניר מוזס:

יש לי נוח ואני משתמשת בו

רון כחלילי

סביר להניח שאם ג'ודי ניר מוזס הייתה מתגוררת בירושלים, היתה נחשבת כ"ידיעה אחת", הכול היה נראה קצת אחרת, פחות ממוקד, פחות אכזרי ופחות יומי. אבל לג'ודי, מה לעשות, לא קראים יהודים, אלא ג'ודי ניר מוזס, בעלה עד לפני שלושת חצי יחדשים היה עמירם ניר, יועצו הקרוב ביותר של שמעון פרס ואחד המעורבים העיקריים במ"רשת" איראניית, ועתה "ידיעות אחרונות" בו היא מעסיקת שידך לה ולמשפחה.

להבדיל משאר המוסים, הצנועים והשמרניים יחד, סרת, הצטיירה ג'ודי ניר מוזס, אולי בגלל הופעתיה הנשפופות בטורי הרכילות ואולי בגלל חברותיה הדרדרות, כנערת וחדר קליטה, מעין פאלון קריגסטון הישראלי. ולזה ג'ודי ניר מוזס "מתנגדת בכל תוקף" "אנשים רעים" היא מוענת. "כואב לזרם שאני מב" ליה, שאני נחשבת במוסד 'ז' ימים', שכמעט כל כתבה שלי מופיעה במוסף המוסים, שאני נחשבת של ה"בנה" אנשים חשובים, שיש לי קשרים, שאני נראית לא רע, שיש לי משפחה בסדר ושכללל העניינים אנלי זום. אני אהבתי לעשות מה שבראש שלי, לא עושה חשבון. איך אני נראית? תגיד ת'אמת. בסדר, נכון? לאנשים זה כואב. מצפים ממני להיות כבדה, חנה, באי אנו אתן לך רוגמה. יום אחרי שהייתי לי על מותו של עמירם והלכתי עם הבן שלי נמנעו למסיבות הנוכח. הדולתי ללכת כי הבן שלי נורא חיכה לזה. אבא שלי עמירם לא היה מסוגל. אני שוחקת אותו שם. היה לי נורא קשה. אבל לא רציתי שהבן שלי ירגיש בקיצור, אחרי המסיבה הזאת ריכזו עלי כמו אני לא יודעת מה. איך אני נראית, איך התלבשת, איך חייתני. ומה אני בסך הכול רציתי שהבן שלי ירגיש עליהיפוק מה, שלא יפגע. כואב לי, שלא תחשוב, אבל מה, כל רוב כואב צריך להציא והצוה הנניע הזמן שאנשים תתייחסו אלי כמו שאני ולא כמו שהם רוצים שאני אהיה. בגלל זה גם הסכמתי לראות אותה. הבקשת לי שלא תשאל על הפרשה. לכן הסכמתי."

— אריקיי. בואי נגדול משהם שלך.
"ע" שאבא שלי מת קראתי לעצמי ג'ודי ניר. עמירם לא רצה שאני אשים את השם מוזס. זה היה חשוב לו. אבל אחרי שאבא מת רציתי שהשם הזה יישאר בעיתונות כאישיות אומן, או הסמלית את השם מוזס."

— ובאיפה השם ג'ודי? האם משפחתך הפולנייה קראה לך ג'ודי?
"לא מה פתאום. קראו לי יהודית. על שם סבא שלי. יהודה. בכיתה גימל' הולשתי לשנות אותו לג'ודי. לא בגלל שאני רוצה להיות צמירקית, אלא בגלל שהיה זה שם של וקנה."

— האם יהודים שלך החמימו לשינוי?
"לא. זה קראו לי יהודית. עד עכשיו בעצם. היבנה עמירם גם קראים לי יהודית. זה מיקי אלבין קרא לי יהודית, זה לא מפרעץ לי."
— בת כמה את?
"שלושים. נולדתי באוגוסט '58. אני מול ארץ, טוב, לא."

